

sola nokto! Mi jam neniam konis similan! Vi, s-ino Granĝer, mi opiniis, ke vi havis pli da prudento. Kaj pri vi, s-ro Potter, mi supozis, ke Oragrifo pli gravis al vi. Vi tri ricevos detenpunon – jes vi ankaŭ, s-ro Longejo, *nenio* donas al vi la rajton vagi la kastelon dumnokte, precipe nuntempe, kiam estas tre danĝere – kaj kvindek poentoj elpreniĝos de Oragrifo.”

“*Kvindek!*” Hari anhelis – ili perdus la antaŭecon, kiun li gajnis dum la lasta kvidiĉa matĉo.

“Ĉiu el vi perdos po kvindek poentoj,” diris profesorio MakGongal, peze spirante tra sia longa pinta nazo.

“Profesorino – *bonvolu* –”

“Vi ne povas –”

“Ne diru al mi kion mi povas aŭ malpovas, Potter. Nun iru al la litoj, ĉiuj. Mi neniam tiom hontis pri Oragrifaj studentoj.”

Perdo de cent kvindek poentoj. Tio metis Oragrifon en la lastan rangon. Dum unu nokto ili rompis al Oragrifo ĉiun ŝancon por gajni la Dompokalon. Hari sentis kvazaŭ la bazo de lia stomako defalus. Kiel ili povus regajntion?

Hari ne povis dormi dum la nokto. Li aŭskultis Nevil singultadi kontraŭ sia kuseno dum horo post horo. Hari ne povis imagi, kion diri por trankviligi lin. Li sciis, ke Nevil, kiel li, timegis la aŭroron. Kio okazos, kiam la ceteraj Oragrifaj ekscios kion ili faris?

Komence la Oragrifaj pasantaj la egajn sablohorloĝojn, kiuj montris la poentojn por la Domoj, supozis ke okazis fuŝo. Kiel ili povus ekhavi cent kvindek poentojn malpli ol hieraŭ? Kaj tiam la rakonto disiĝis: Hari Potter, la fama Hari Potter, ilia heroo de du kvidiĉaj matĉoj, estis perdinta tiom da poentoj, li kaj paro de aliaj stultaj unuajaraj.

Estinte unu el la plej popularaj kaj admirataj studentoj, Hari subite fariĝis la plej malamata. Eĉ Korakungaj kaj Hupopufaj antipatiis lin, ĉar ili tiel deziregis, ke Rampeno perdu la Dompokalon. Ĉie ajn Hari iris, homoj indikis lin, kaj eĉ ne ĝenis sin pri mallaŭtigi la voĉojn dum ili insultis lin. Rampenaj, siaflanke, aplaŭdis dum li preterpaŝis ilin, fajfante kaj huraante, “Dankon, Potter, ni ŝuldas al vi!”

Nur Ron restis fidela al li.

“Ili forgesos ĉi tion post kelkaj semajnoj, Fredo kaj Georgo perdis amasojn da poentoj dum ilia tempo ĉi tie, tamen oni ankoraŭ ŝatas ilin.”

“Tamen, ili neniam perdis cent kvindek poentojn per unu fojo, ĉu?” diris Hari mizere.

“Fakte – ne,” Ron konfesis.

Jam pasis la tempo por mildigi la domaĝon, sed Hari ĵuris al si, ke ekde nun li neniam miksus sin en aferoj, kiuj ne koncernis lin. Li jam havis sate